

Noty o Autorach

Marta Baranowska – adiunkt w Katedrze Historii Doktryn Polityczno-Prawnych i Prawa Niemieckiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Autorka monografii: *Jednostka, państwo i prawo w filozofii Fryderyka Nietzschego. Mała vs wielka polityka* (Toruń 2009) oraz *Cel uświęca środki, czyli Niccolò Machiavellego rozważania o władzy* (Toruń 2018). Jej zainteresowania naukowe dotyczą także filozofii Jana Jakuba Rousseau, myśli socjalistycznej, problematyki nacjonalizmów oraz roli doktryn polityczno-prawnych w edukacji prawniczej.

Jacek Bartyzel – prof. dr hab., filozof polityki, teatrolog, historyk idei, publicysta. Kierownik Katedry Hermeneutyki Polityki na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz profesor Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu. Członek polskich i zagranicznych towarzystw naukowych, w tym Consejo de Estudios Hispánicos Felipe II. Autor kilkunastu książek oraz kilkuset artykułów naukowych i publicystycznych. Ostatnio opublikował: *Prawica – nacjonalizm – monarchizm. Studia politologiczno-historyczne* (Radzymin–Warszawa 2016).

Irena Bednarz – niezależny bibliograf. Specjalizacja: bibliografie w zakresie humanistyki.

Andrzej Ciążela – dr hab., prof. APS. Kierownik Zakładu Pedagogiki Kultury w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie. Historyk pedagogiki, historyk myśli społecznej, historyk filozofii. Członek Rady Programowej Centrum Ignacego Daszyńskiego.

Waldemar Czajkowski – dr hab., pracownik Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Napisał magisterium z matematyki, doktorat z filozofii (Uniwersytet Śląski), habilitację z filozofii (Uniwersytet Jagielloński). Obszary zainteresowań: filozofia społeczna, antropologia filozoficzna, metafizyka.

Witold P. Glinkowski – dr hab., prof. nadzw. Uniwersytetu Łódzkiego (Katedra Filozofii Współczesnej). Absolwent historii i filozofii. Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i Polskiego Towarzystwa Religioznawczego. Zajmuje się filozofią dialogu, antropologią filozoficzną, filozofią hermeneutyczną. Wydał m.in. książki: *Wolność ku nadziei. Spotkanie z myślą ks. Józefa Tischnera* (2003), *Imię filozofii. Przyczynek do filozofii dialogu* (2005), *Transcendencje codzienności* (2008), *Człowiek – istota spoza kultury. Dialogika Martina Bubera jako podstawa antropologii filozoficznej* (2011), *Człowiek – filozoficzne wyzwanie* (2018) oraz kilkadziesiąt artykułów, głównie poświęconych myśli M. Bubera, J. Tischnera i M. Heideggera.

Joanna Górnicka-Kalinowska – prof. dr hab., pracuje w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka publikacji z dziedziny etyki, teorii wartości, psychologii moralnej, między innymi książek: *Idea sumienia w filozofii moralnej* (1993) oraz *Tożsamość, wola, działania moralne* (2012).

Jacek Holówka – jest emerytowanym profesorem w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego oraz profesorem filozofii w Uczelni Łazarskiego w Warszawie. Zajmuje się filozofią analityczną i filozofią moralną. Napisał m.in. *Etykę w działaniu* (Warszawa 2001).

Bogumiła Husak – dr, adiunkt w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Marek Jedliński – adiunkt w Zakładzie Filozofii Kultury w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Obszar zainteresowań badawczych: historiozofia, filozofia rosyjska (XIX–XXI w.), kulturowe rozumienie obcości, problem tradycji, filozofia tradycjonalistyczna (europejska i rosyjska). Autor monografii *Rosyjskie poszukiwania sensu i celu. Myśl historiozoficzna Iwana Kiriejewskiego, Aleksego Chomiakowa i Piotra Czaadajewa* (2015) oraz *Obcości. Szkice z filozofii i literatury* (2017, współautor: K. Witczak); współredaktor (wraz z K. Witczakiem) monografii poświęconych problemowi obcości w kulturze europejskiej i rosyjskiej: *Oblicza obcości* (2016), *Obce przestrzenie. Wschód – Rosja – konteksty* (2016), *Ciała obce* (2016), *Kultury obcości* (2016).

Lilianna Kiejzik – prof. zw. dr hab. Kierownik Zakładu Historii Filozofii w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Adam Klewenhagen – doktorant w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego i nauczyciel w Bednarskiej Szkole Realnej. Zajmuje się związkami filozofii języka z filozofią społeczną, w szczególności z punktu widzenia relacji między kategoriami pracy i komunikacji. Publikował w „Etyce”, „Bez Dogmatu” i „Małym Formacie”.

Jakub Kloc-Konkolowicz – dr hab., kierownik Zakładu Filozofii Społecznej i Pracowni Filozofii Niemieckiej w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Doktorat (wyróżniony nagrodą Prezesa Rady Ministrów) poświęcił prymatowi rozumu praktycznego w filozofii Fichtego i Kanta. Habilitacja na Wydziale Filozofii i Socjologii UW na podstawie opublikowanej w Niemczech książki *Anerkennung als Verpflichtung* (Würzburg 2015). Wielokrotny stypendysta polskich i niemieckich fundacji naukowych (DAAD, Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej, Fundacja Aleksandra von Humboldta). W 2014 roku został laureatem nagrody *Friedrich Wilhelm Bessel-Forschungspreis* Fundacji Aleksandra von Humboldta. Jego lista publikacji (obecnie ponad 50 pozycji) obejmuje artykuły i rozdziały w języku polskim, niemieckim i angielskim, publikowane głównie na łamach niemieckich i polskich czasopism naukowych oraz w publikacjach zbiorowych. Obszarem jego badań są zagadnienia filozofii społecznej, a także klasycznej i współczesnej filozofii niemieckiego obszaru językowego. Od roku 2016 pełni funkcję dyrektora Instytutu Filozofii UW.

Katarzyna Anna Kornacka-Sarelo – dr hab., filolog klasyczny i filozof, adiunkt w Zakładzie Kultury Judaizmu Europejskiego w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Autorka trzech monografii: *Prawda, prawo, autorytet. Podstawy osądu moralnego w „Dialogu” Wilhelma Ockhama* (Toruń 2010), *Wszystko – Ty, Tylko – Ty, Jeden – Ty! „Dybuk” Szymona An-skiego jako dramat filozoficzny* (Poznań 2016) oraz *Motywy kabalistyczno-frankistowskie w „Dziadach” Adama Mickiewicza* (Poznań 2016), a także artykułów poświęconych myśli Eliezera Berkovitsa, Richarda L. Rubensteina, Martina Bubera, Emmanuela Lévinasa, Hansa Jonasa, Karola Marksa. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół zagadnień współczesnej filozofii żydowskiej, mistycyzmu i mesjanizmu żydowskiego.

Marek Łagosz – prof. dr hab., pracuje w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie kieruje Zakładem Ontologii i Teorii Poznania. Dotychczas opublikował pięć książek: *Znaczenie i prawda. Rozważania o Fregowskiej semantyce zdań* (Wrocław 2000), *Brzytwa Ockhama a wykazywanie nieistnienia* (Wrocław 2002), *Realność czasu* (Wrocław 2007), *Marks. Praca i czas. Wartość czasu w ekonomii i moralności* (Warszawa 2012), *O świadomości*.

Fenomenologia zjawisk umysłowych (Kęty 2016). Autor licznych publikacji, m.in. w „Filozofii Nauki”, „Kwartalniku Filozoficznym”, „Przeglądzie Filozoficznym”, „Ruchu Filozoficznym”, „Principiach” oraz „Studia Philosophica Wratislaviensia”. Interesuje się ontologią, epistemologią, filozofią nauki, filozofią analityczną, filozofią Karola Marksa oraz fenomenologią. Jest przewodniczącym Okręgowego Komitetu Olimpiady Filozoficznej we Wrocławiu.

Łukasz Moll – doktorant filozofii na Uniwersytecie Śląskim, redaktor czasopisma naukowego „Praktyka Teoretyczna”.

Marek Nowak – dr hab., dominikanin. Pracuje w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego w Zakładzie Filozofii Religii. Zajmuje się problematyką dialogu międzyreligijnego oraz badaniami nad nowożytną filozofią religii. W zakres jego zainteresowań wchodzi również problematyka gnozy i ezoteryzmu oraz badania dotyczące myśli romantycznej. Opublikował książkę *Przeciw oświeceniu. Saint-Martin w walce o sacrum* (Warszawa 2013). Jest członkiem Polskiej Rady Chrześcijan i Żydów.

Bartosz Rakoczy – prof. dr hab. Kierownik Katedry Prawa Ochrony Środowiska w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, profesor Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Specjalista z zakresu prawa ochrony środowiska, radca prawny.

Jędrzej Stanisławek – emerytowany pracownik Politechniki Warszawskiej, mgr matematyki (UMCS w Lublinie) i filozofii (UW), dr filozofii (UW), wykładowca filozofii, etyki, logiki oraz matematyki. Uczestnik seminariów prof. Bogusława Wolniewicza. Autor kilkunastu artykułów (głównie „Edukacja Filozoficzna”), kilku książek (m.in. *Podstawy statystyki*, 2010; *Podstawy filozofii (ujęcie teoretyczne)*, 2015, wyd. własne) oraz zbioru utworów muzycznych (*Melodie na fortepian*, 2017, wyd. własne).

Andrzej Stępnik – doktor filozofii, absolwent Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego, obecnie pracujący w Warszawskiej Szkole Reklamy i Lingwistycznej Szkole Wyższej w Warszawie. Autor ponad 70 publikacji naukowych, w tym książki *Pragmatyzm Williama Jamesa. Ujęcie systemowo-krytyczne*. Zajmuje się epistemologią, filozofią umysłu, filozofią religii, metafizyką i aksjologią; interesują go zagadnienia z pogranicza filozofii i nauk szczegółowych.

Tadeusz Sznajderski – dr, adiunkt w Instytucie Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa Uniwersytetu Gdańskiego. Historyk filozofii, dziennikarz, medioznawca. Autor kilkudziesięciu artykułów w periodykach polskich i zagranicznych, m.in.: *Erazm z Rotterdamu – humanizm – reformacja, Koncepcja natury w filozofii Stanisława Staszica*, „Byłem po prostu zbieraczem”. Ostatni wywiad z prof. Władysławem Tatarkiewiczem, *Pojęcie Absolutu w filozofii klasycznej, Reformacja i polskie przekłady Biblii, Oxford historyczny i współczesny, Marshall McLuhan: człowiek – media – historia – język, Maxa Webera uwagi o etyce protestanckiej*.

Agnieszka Turoń-Kowalska – doktor nauk społecznych w zakresie nauk politycznych, magister filozofii, adiunkt w Zakładzie Teorii Polityki i Myśli Politycznej w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Członek Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych oraz European Consortium for Political Research. Zainteresowania naukowe skupiają się na doktrynach europejskiej myśli społecznej i politycznej XIX i XX wieku. Podejmowane zagadnienia znajdują się w obrębie szeroko rozumianej historii idei, filozofii polityki, filozofii społecznej oraz kwestii z zakresu antropologii filozoficznej, które pozwalają na konstatacje dotyczące człowieka i jego miejsca w społeczeństwie i państwie (odwieczne pytanie o *conditio humana*). Ponadto zainteresowania koncentrują się również na polskiej myśli społeczno-politycznej połowy XX wieku, w szczególności nad zagadnieniem „heglowskiego ukąszenia”, szczególnie na myśli Leszka Kołakowskiego.

Jacek Uglik – dr hab., prof. UZ, dyrektor Instytutu Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Autor książek: *Michała Bakunina filozofia negacji* (2007), *Dostojewski, czyli rzecz o dramacie człowieka* (2014), *Aleksandra Hercena dyskurs o człowieku, czyli projekt rosyjskiej filozofii otwartej* (2016). Wybrane teksty własne z zakresu filozofii, literatury, filmu oraz dramatu publikuje pod adresem: www.blasfemia.blox.pl.

Halina Walentowicz – dr hab., prof. UW, pracuje w Zakładzie Filozofii Społecznej w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Jej najnowsze publikacje dotyczą zagadnień dialektyki oświecenia, racjonalności instrumentalnej, a także teorii historii i perspektyw społeczeństwa otwartego. Ważniejsze książki: *Przyszłość w prognozach Karola Marksa i Fryderyka Engelsa* (1993), *Tęsknota za lepszym. Historiozofia Maxa Horkheimera* (2004). Tłumaczka prac: M. Horkheimer, *Początki mieszczańskiej filozofii dziejów* (1995), M. Horkheimer, *Zmierzch. Notatki z Niemiec 1931–1934* (2002), M. Horkheimer, *Krytyka instrumentalnego rozumu* (2007).

Jerzy J. Wiatr – jest emerytowanym profesorem socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, w którym pełnił m.in. funkcje dyrektora Instytutu Socjologii (1975–1977) i dziekana Wydziału Nauk Społecznych (1977–1980). Był także rektorem (2007–2013), a obecnie jest rektorem honorowym Europejskiej Wyższej Szkoły Prawa i Administracji. W latach 1991–2001 był posłem na Sejm, w latach 1996–1997 ministrem edukacji narodowej. Od 1991 roku jest redaktorem naczelnym periodyku „Myśl Socjaldemokratyczna”. Był prezesem Towarzystwa Kultury Świeckiej im. T. Kotarbińskiego (2004–2014), obecnie jest prezesem honorowym tego towarzystwa. Był dwukrotnie (1994–97 oraz 1976–79) prezesem Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, a także wiceprezydentem International Political Science Association (1979–82) i prezydentem Central European Political Science Association (2000–2003). Główne prace naukowe autora dotyczą socjologii, zwłaszcza socjologii polityki, oraz stosunków międzynarodowych i problematyki bezpieczeństwa narodowego. Otrzymał doktoraty i inne tytuły honorowe uniwersytetów w Brazylii, Rosji, Słowenii i Ukrainie.